

תת"ע 4415/12-16 - מדינת ישראל נגד מוחארב זיאד מוחארב זיאד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4415-12-16 ישראל נ' מוחארב זיאד

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחארב זיאד מוחארב זיאד

החלטה

ביום 25.1.17 (לפני 4 שנים ו-9 חודשים) נמסר לידי המבקש גזר דינו בפרשה זו.

אישור מסירה חתום על ידי המבקש עצמו אשר קיבל לידיו את גזר דינו סרוק בתיק בית המשפט.

אין בבקשה זו כל הסבר לשיהוי הבלתי סביר שבהגשת בקשה זו.

פנייה לבית המשפט חייבת להיות תוך פרק זמן סביר מהיום בו התנהל ההליך אותו מבקש הפונה לבטל, שכן שיהוי בלתי סביר בפנייה לבית המשפט, יגרור על פי רוב את דחיית הבקשה ולו מטעם זה.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע דן בסוגיית השיהוי בעפ"ת 30253-04-19 עת סבר כי שיהוי בהגשת בקשה לביטול פסק דין מצדיק את דחיית הבקשה על הסף (ובאותה הפרשה המדובר היה בשיהוי של 3 שנים בהגשת הבקשה לביטול פסה"ד).

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון:

" אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כי הורם הנטל הראשונה לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש.

המבקש לא הראה בכל דרך כי הדוח שנרשם לו לא היה מוצדק וכי על פניו יש בהרשעתו או ברף ענישתו משום עיוות דין מובהק.

בנסיבות המתוארות לעיל, אין אני מוצא כי יש הצדקה לבקשה גם כאשר המדינה השאירה ההחלטה לשיקול דעתי.

אני מחליט לדחות הבקשה.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.